

ואבשלום בניה אמרו קדיש.

בקשתה ורצונה נתמלאו. קברה נכרה ע"י קבר בלפורה בתה שכה ערגה אליה שתיים-עשרה שנים רצופות. עתה נתאחדו נשמותיהן של האם ובתה ללא הפרד יותר.

בשבעת ימי האבל ^{המה} הבית מרבים שבאו מכל קצות הארץ להתיחד עם זכרה ולהתפלל לעלוי נשמתה של בתיה ז"ל. מאות מכתבים וטלגרמות הגיעו - השתתפות באבל הבית.

נביא בזה שני מכתבים שנתקבלו מאת חבר לספסל ללמודים של בתיה אחד מבחירי האומה וידיד המשפחה משה שרת.

Doc 194^u

ירושלים, 26.5.64

מר כספי היקר!

- - - בעשרות השנים האחרונות לא נזדמן לי לראות את בתיה אלא לעתים רחוקות. אך חסד נעוריה היה שמור בלבי תמיד, בשבתנו יחד על ספסל הלימודים בילדותנו אהבנוה מאד, אני ואחותי רבקה ז"ל, בשל טוב לבה ונפשיותה החמה. חמיד קרן ממנה אור ושפע ממנה חוס. במרוצת השנים, כאשר התחלתי נפגש עם בניה - בניך, וגיליתי בני מי המה, שמחתי לראות כיצד נאצלו עליהם תכונות הנפש של אמם.

ידעתי כי עברו עליה שנות סבל ויסורים ואפשר היתה בפטירתה גאולה לה. אך שותף אני לכאב לבך באבוד לך רעית נעוריך ובהסתלק ממך נשמת ביתך. שלך בכל לב (חתום) משה שרת.